

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 5 maja 1874.

47.

Rozporządzenie ministerstw rolnictwa i skarbu z dnia 23 kwietnia 1874,

**o kosztach podróży osób należących do składu władz górniczych i o należytościach znawców
zasiadających w komisjach górniczych.**

Na mocy najwyższego postanowienia z dnia 15 kwietnia 1874 a w skutku reorganizacji władz górniczych, ustawą z dnia 21 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 77) dokonanej i ze względu na właściwości służby górniczej, ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z ministerstwem skarbu, wydaje w przedmiocie kosztów podróży osób należących do składu władz górniczych, tudzież w przedmiocie należytości znawców, powoływanych do zasiadania w komisjach górniczych, przepis następujący:

§. 1.

Dyety urzędników i elewów.

a) W kraju.

Urzędnikom i elewom władz górniczych, udającym się na komisya poza obręb siedziby urzędowej lub w jakąkolwiek inną podróż służbową, należą się dyety całkowite, ich stopniowi odpowiadające, wtedy, jeżeli miejsce, do którego się udają, leży dalej niż o dwie mile od siedziby urzędowej, albo, jeżeli zmuszeni są zatrzymać się tamże na noc, chociaż odległość jest mniejsza.

Jeżeli zaś cel podróży leży tylko o dwie mile od siedziby urzędowej, lub bliżej, i nie ma potrzeby zatrzymywania się tamże na noc, należy się urzędnikowi i elewowi tylko częściowa dyeta (za pół doby).

Poniżej zamieszcza się wykaz dyet całkowitych i częściowych:

Stopień klasy	D y e t y			
	całkowite		częściowe	
	zł.	cent.	zł.	cent.
V.	10	50	6	.
VI.	8	.	5	.
VII.	6	50	4	50
VIII.	5	.	4	.
IX.	4	.	3	50
X.	3	50	3	.
XI.	3	.	2	50

§. 2.

b) Zagranicą.

Udającym się w podróż służbową za granicę, ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z ministerstwem skarbu i w każdym z osobna przypadku może z uwzględnieniem tamtejszych stosunków podwyższyć dyety aż do ich podwojenia.

§. 3.

c) W razie choroby.

Jeżeli urzędnik lub elew na komisyi za obrębem siedziby, lub w jakiegokolwiek innej podróży służbowej zachoruje bez własnej winy i w skutek tego jakiś czas nie może zajmować się czynnością i jej dokończyć, ma prawo do dyet jego stopniowi odpowiadających nawet za czas choroby, pod warunkiem ścisłego udowodnienia przeszkody.

Lecz dyety te mogą obciążyć tylko rachunek ryczałtowego, które urząd ma na podróże.

§. 4.

d) Z wyższym tytułem.

Otrzymujący wyższy tytuł lub stopień nie nabywa prawa do większych dyet lub większych kosztów jazdy.

Urzędnikowi takiemu należą się dyety i kosztą jazdy podług stopnia odpowiadającego posadzie, którą rzeczywiście zajmuje.

§. 5.

Dyety i kosztą jazdy elewów górniczych.

Pod względem dyet i kosztów jazdy elewi górniczy zostają na równi z urzędnikami XI klasy; adjutum nie ma im być odciągane od dyet.

§. 6.

Koszta jazdy urzędników i elewów.**a) Kolejami żelaznymi i parowemi.**

Urzędnicy i elewi, odbywający całą podróż służbową lub jej część kolejami żelaznymi lub parowcami, mogą policzyć sobie za kolej lub parowiec tylko tyle, ile się płaci rzeczywiście a mianowicie za kolej, urzędnicy V, VI i VII stopnia, ceny wagonów pierwszej, a urzędnicy VIII do XI stopnia włącznie, tudzież elewi górniczy, ceny wagonów drugiej klasy; za parowiec wszyscy, któregośkolwiek są stopnia, mogą sobie policzyć ceny pierwszej klasy.

§. 7.

Urzędnicy i elewi, odbywający podróż koleją żelazną, powinni jechać pociągami pocztowymi i osobowymi a według okoliczności nawet mieszanymi; kuryerskimi zaś i pospiesznymi wyjątkowo tylko wtedy, jeżeli nagłość sprawy tego wymaga, lub jeżeli to wyraźnie polecono, albo, jeżeli jadąc naprzemian to zwyczajnymi osobowymi, to pospiesznymi pociągami, można w krótszym czasie załatwić naznaczoną czynność urzędową.

§. 8.

Jeżeli kilka kolei idzie w tę samą stronę albo jeżeli podróż można odbyć koleją lub parowcem, wybrać należy ten kierunek, którym podróż można odbyć prędzej a więc taniej.

§. 9.

b) Do albo od dworca kolei i stacyi parowców.

Za jazdę do albo od dworca kolei i stacyi parowców wolno liczyć zwyczajną miejscową należytość od pojazdu parokonnego, w ten sposób, że granicę maksymalną, której w tym obliczeniu przekraczać nie można, ma stanowić albo taryfa urzędowa, jeżeli istnieje, albo, gdzie jej nie ma, zwyczajna cena jazdy urzędownie sprawdzona.

Za pakunek można policzyć ryczałtowo złoty jeden.

§. 10.

c) Pocztowemi lub innemi gościńcami i drogami.

Jeżeli urzędnicy lub elewi nie odbywają podróży służbowej kolejami żelaznymi lub parowcami, mogą sobie policzyć albo całkowitą należytość pocztową albo milowe za przestrzeń rzeczywiście przebytą.

§. 11.

a) Należytości pocztowe całkowite.

Należytości pocztowe całkowite można sobie policzyć wtedy:

- a) Jeżeli miejsce komisji leży od siedziby urzędowej urzędnika lub elewa dalej niż o milę a nie można dojechać tam koleją żelazną lub parowcem;

- b) jeżeli wprawdzie można dojechać koleją lub parowcem ale miejsce komisji lub siedziba urzędu leży od stacyi kolei żelaznej lub przystani parowca dalej niż o milę; nakoniec
- c) jeżeli komisya ma trwać dłuższy czas a urzędnik lub elew, dla braku stosownego mieszkania w miejscu komisji, jak np. w okolicach alpejskich, zmuszony jest wracać codziennie do miejsca czasowego pobytu, leżącego dalej niż o milę od miejsca komisji.

§. 12.

Należytości pocztowe całkowite czerpie się z wykazów cen jazdy pocztowej (extrapoczt i jazdy pospiesznej osobnej) zawierających oraz dodatki do tychże cen, a które ogłasza c. k. ministerstwo handlu.

Urzędnicy górniczy wszelkiego stopnia mogą sobie liczyć należytość za parę koni.

§. 13.

β) Milowe.

Milowe należy się urzędnikowi i elewowi, podróż służbową odbywającemu, wtedy, jeżeli odległość miejsc w §. 11 pod a), b), c) wzmiankowanych a tem samem przebyta przestrzeń, wynosi tylko milę lub mniej.

Milowe wynosi za drogę tam i napowrót po ośmdziesiąt centów od konia i mili.

§. 14.

Wyżywne dyurnistów.

Dyurniści towarzyszący urzędnikom na komisjach jako aktuaryusze lub pomocnicy do robienia pomiarów, zdejmowania planów itp. mają prawo do wyżywczego, wynoszącego dwa złote lub złoty i pięćdziesiąt centów, podług tego, czy urzędnik w tych samych okolicznościach może sobie policzyć diety całkowite czyli też częściowe (§. 1).

Dyurniści mogą sobie policzyć za kolej ceny trzeciej klasy, za parowiec, ceny drugiej klasy.

Dyurnum nie ma się odciągać od wyżywczego.

§. 15.

Wyżywne i należytość za drogę woźnym.

Woźni mogą być używani do posyłek służbowych tylko w razie koniecznej potrzeby i pod odpowiedzialnością zwierzchnika urzędu.

Jeżeli wyjątkowo będą posłani, mianowicie zaś jeżeli towarzyszą urzędnikom, mają prawo do wyżywczego a podług okoliczności i do należytości za drogę.

Wyżywne wynosi złoty jeden lub siedmdziesiąt centów, podług tego czy urzędnik w tych samych okolicznościach może sobie policzyć diety całkowite czyli też częściowe (§. 1).

Za drogę tam i napowrót liczy się po pięćdziesiąt centów od mili.

Jeżeli woźny ma wypełnić więcej zleceń w rozmaitych miejscach, należy mu się za drogę kwota przypadająca za całą przestrzeń przebytą w należytych porządku.

Jeżeli całą podróż służbową lub jej część można odbyć koleją żelazną lub parowcem, woźny może sobie policzyć za przestrzeń, koleją lub parowcem przebytą tylko tyle, ile się rzeczywiście płaci za jazdę koleją lub parowcem a to za kolej, cenę wagonów trzeciej klasy, za parowiec cenę drugiej klasy.

Jeżeli można jechać inną okazyą, np. wielowozem, omnibusem itp. służba powinna niemi jechać. W przypadkach jednak takich liczy się za drogę tyle, ile taka okazyja kosztuje.

§. 16.

Podróże służbowe odbywane wspólnie.

Jeżeli władza górnicza wysyła w celach służbowych jednocześnie więcej osób w to samo miejsce, wszystkie te osoby winny odbyć podróż wspólnie i tą samą okazyą.

W przypadkach takich przyjmuje się, że pojazd parokonnny wystarcza na trzy osoby.

Jeżeli podróż odbyto wspólnie, kosztu jazdy liczy się tylko raz.

Wykaz kosztów podróży składa urzędnik stopniem najwyższy a jeżeli wszyscy wspólnie jadący są sobie stopniem równi, ten z nich, który jest najstarszym w służbie. Do wykazu kosztów podróży należy dołączyć konsygnacyą należności które mają otrzymać wszyscy razem jadący.

§. 17.

Jaką drogę należy zrobić w jednym dniu.

Jadąc pocztowemi i innemi gościńcami i drogami, wysłany urzędnik powinien zrobić w miesiącach letnich (od 1 kwietnia do końca września) najmniej dziesięć mil a w miesiącach zimowych (od 1 października do końca marca) najmniej ośm mil dziennie, gdy zaś odbywa podróż koleją żelazną lub parowcem, tyle, ile można.

Na kolejach żelaznych powinien urzędnik jechać bez przerwy, pociągami dziennymi, prowadzącemi ku miejscu przeznaczenia.

Jeżeli czynność służbowa jest nagląca lub jeżeli to urzędnikowi wyraźnie polecono w rozkazie tyczącym się jego podróży, winien jechać i nocnymi pociągami.

§. 18.

Nadwyżka pakunku na kolejach żelaznych i parowcach.

Nadwyżkę pakunku po nad wagę normalną, która według taryfy kolei żelaznej lub parowca nie ulega opłacie, można sobie policzyć najwyżej aż do cetnara cłowego:

- a) Jeżeli się bierze z sobą narzędzia miernicze znacznego ciężaru i wielkiej objętości;
- b) jeżeli podróż służbowa była zbyt daleką i jadący miał zabawić dłuższy czas zdala od siedziby urzędowej. Dowodów zapłaconej nadwyżki nie trzeba dołączać do wykazu kosztów podróży.

§. 19.

Należytość za przewóz narzędzi itd. itd.

Jeżeli w podróż służbową, za którą podług §. 13 niniejszego przepisu należy policzyć sobie milowe, trzeba było wziąć z sobą narzędzia miernicze, górnicze, mapy lub odzież kopalnianą, można liczyć sobie ryczałtowo po złotemu za przewóz tych rzeczy tam i za przewóz napowrót.

Ale kto może liczyć sobie należytości pocztowe całkowite podług §. 11 niniejszego przepisu, ten nie ma prawa do należytości za wzięte z sobą narzędzia, mapy i odzież kopalnianą.

§. 20.

Myta mostowe i drogowe.

Urzednicy i elewi odbywający podróże służbowe mają prawo zamieszczać w wykazach kosztów podróży wszelkie myta opłacone na drodze którą przebyli. Karteczek dawanych na dowód zapłaconego myta nie trzeba załączać.

§. 21.

Wykazanie ilości mil.

Jeżeli podróży służbowej nie odbywa się ani koleją żelazną ani parowcem, ani też drogami pocztowymi, natenczas w wykazie kosztów podróży podaje się odległości zaczerpnięte z mapy pocztowej, z tabel urzędowych, odległości milowe zawierających lub też odległości te powinny być potwierdzone przez odpowiednie władze administracyjne.

§. 22.

Wykaz codziennego zatrudnienia w podróży.

Komisye powinny trwać ile można najkrócej i bez koniecznej potrzeby nie należy ich przedłużać ani o jeden dzień.

Jeżeli podróż służbową trwa dłużej niż jeden dzień, wysłani urzednicy powinni w wykazie kosztów podróży podać co w każdym dniu robili.

§. 23.

Zaliczki na koszt komisji.

Jeżeli władza górnicza ma zarządzić czynność urzędową zamiejscową, na prośbę strony, może żądać, aby strona dała na koszt komisji odpowiednią zaliczkę, z której władza później się wyrachuje (§. 27).

Każda władza powinna utrzymywać osobny rejestr zaliczek.

Jeżeli podróż służbową podejmuje się w interesie publicznym na koszt rządu i z obowiązkiem złożenia wykazów kosztów podróży, urzednik lub elew wysłany może, jeżeli żąda, otrzymać na podróż zaliczkę, nie przenoszącą dwóch trzecich części prawdopodobnych kosztów podróży a to z kasy ryczałtowego, która wypłaci tę zaliczkę za potwierdzeniem odbioru i zapisze ją w swoim rachunku.

§. 24.

Prawo do kosztów podróży w ogólności.

Urzednicy i elewi, dyurnisci i sludzy wladz gorniczych, maja prawo zadc powyzszych nalezytości we wszystkich tych przypadkach, w ktorych w ogole mozna sobie liczyc koszt podróży, bez wzgledu czy podróz odbyto w interesie publicznym czy prywatnym, z urzedu lub na prosbe stron, drogami ujezdżonemi czy nieujejdżonemi, pojazdem, konno czy pieszo.

§. 25.

Nalezytości znawców.

Znawcom, na ządanie stron albo z urzedu wezwanym do zasiadania w komisjach gorniczych, wyznacza nalezytości w kazdym z osobna przypadku starostwo gornicze, majac na wzgledzie ich stosunki osobiste, odleglosc mejsca ich pobytu od mejsca komisyi, jak dlugo byli na komisyi zatrudnieni i nakoniec jaki mialo zakres i jakiego bylo rodzaju ich zajecie w komisyi.

Jeżli na znawców są powołani inżynierowie gorniczy przez wladze gornicza upowaznieni, otrzymaja nalezytości podlug przepisanej taryfy.

§. 26.

Wykazy kosztów podróży.**a) Termin przedstawienia.**

Urzednik lub elew, powrociwszy z podróży sluzbowej, winien przedstawic wykaz kosztów podróży w swoim i swoich towarzyszyów imieniu, jakoteż wykaz nalezytości dla powolywanych znawców, w ciagu dni czternastu od powrotu do siedziby urzedowej.

Jeżeli wykaz kosztów przedstawia pózniej, winien zwloke usprawiedliwic. Jeżeli zaś zwloki nieusprawiedliwi lub ją usprawiedliwi niedostatecznie, nalezy wykaz odrzucic.

Urzednicy rewirowi, którzy na mocy §. 12 ustawy z dnia 21 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 77) biorą ryczałtowe na koszt podróży, chcąc się wyrachować z tych pieniędzy, nie potrzebują skladać formalnych wykazów tychże kosztów, chyba że ryczałtowe dano im wyraźnie pod tym warunkiem.

Jeżeli urzednik rewirowy nie może odbyć podróży sluzbowych dla prawnej przeszkody i podróże te odbywa zastepca, natenczas ryczałtowe dawane na podróże bez powyzszego warunku umniejszy się w stosunku podróży odbytych przez zastepce a temu ostatniemu wypłaci się koszt podlug przepisów ogólnych; zastepca więc powinien przedstawic wykaz kosztów swoich podróży sluzbowych.

§. 27.

b) Sprawdzanie wykazanych kosztów i polecenie wypłaty tychże.

Wykazy kosztów podróży, podejmowanych w sprawach prywatnych, sprawdzają starostwa gornicze i znalazlszy że zgadzają się z przepisami, lub spro-

stawawszy, polecają stronom, które podróż służbową spowodowały, wypłacenie należności a to w myśl §. 234 powszechnej ustawy górniczej i z uwzględnieniem zaliczek na koszta komisji złożonych (§. 23), lub też rozkładają sumę stosunkowo na strony.

To, co ze złożonych na koszta komisji zaliczek zostanie po straceniu niewątpliwych kosztów podróży, zwraca się stronom w gotowiźnie.

§. 28.

Wykazy kosztów podróży, podejmowanych na rzecz i koszt c. k. zarządów kopalni rządowych i salin, jako stron, posyłają starostwa górnicze wydziałowi rachunkowemu górnictwa w ministerstwie rolnictwa do sprawdzenia, potwierdziwszy na nich poprzednio potrzebę podróży służbowej i jak długo podróż trwała.

O wyniku sprawdzenia zawiadomi się starostwa górnicze a te w myśl §. 234 pow. ust. górn. zarządzają co potrzeba aby odpowiednie c. k. kasy zakładowe wypłaciły niewątpliwe koszta podróży.

§. 29.

Wykazy kosztów tych podróży służbowych, które urzędnicy starostw górniczych podejmują dla dobra służby a w szczególności dla inspekcji urzędów górniczych rewirowych i kopalń a których koszta mają być pokrywane z ryczałtowego, dawanego starostwom górniczym na dyety i koszta podróży, sprawdzają starostwa górnicze i znalazłszy iż się zgadzają z przepisami lub sprostawszy, wypłacają należności z potrąceniem zaliczek, jeżeli je dano z kasy ryczałtowego,

§. 30.

Wykazy kosztów innych podróży służbowych przedstawione przez urzędników starostw górniczych i przez urzędników rewirowych a w szczególności te, które się tyczą przesiedlenia, posyłają starostwa górnicze ministerstwu rolnictwa do sprawdzenia i zatwierdzenia kwot nieulegających wątpliwości.

Starostwa górnicze winny w wykazach takich potwierdzić konieczność podróży i jak długo podróż trwała, a oprócz tego, jeżeli idzie o przesiedlenie, czy podane w wykazie szczegóły dotyczące się przesiedlenia żony, liczby i wieku dzieci, zostających jeszcze pod opieką rodziców, jakoteż sług prywatnych, są zgodne z prawdą.

§. 31.

Odwołanie się przeciwko poleceniom wypłaty i wykreśleniom kosztów podróży.

Każda strona, której polecono wypłatę kosztów komisji może żądać, aby jej pokazano wykaz kosztów podróży lub dano jego odpis.

Jeżeli sądzi, że w ogólności suma którą zapłacić nakazano, lub kwota na nią włożona jest za wielka, może odwołanie się do wyższej władzy wnieść do odpowiedniego starostwa górniczego a to w myśl §. 231 pow. ustaw. górn. w okresie dni trzydziestu, licząc od dnia, w którym polecenie zapłaty doręczono.

Urzędnik, podający wykaz, może także odwołać się przeciwko sprostowaniu jego należności podróży a to podobnie w przeciągu dni trzydziestu, licząc od dnia, w którym odbierze rozporządzenie uwiadamiające go o odciążeniu.

§. 32.

Zastępstwa służbowe i przesiedlenia.

Przepisy ogólne o zastępstwach i przesiedleniach będą stosowane także do osób wchodzących w skład władz górniczych.

Zastępstwa w służbie, połączone z wydatkami, należy ile można skracać.

Ze względu, że elewi górniczy nie mają wyznaczonej siedziby urzędowej, lecz powinni pełnić obowiązki w każdej władzy górniczej gdzie tego służba wymaga, przenosiny zaś służą do ich wykształcenia a więc przynoszą im korzyść, przeto w razie przenosin z urzędu nakazanych, mogą jedynie upominać się o przepisane koszta podróży i diety za czas podróży, a nie mają prawa do wynagrodzenia za sprzęty.

§. 33.

Unieważnienie kilku dawniejszych przepisów.

§. 119 przepisu wykonawczego z dnia 25 września 1854 do powszechnej ustawy górniczej i rozporządzenie ministerstw rolnictwa i skarbu z dnia 19 lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 109) wyjmują się z mocy obowiązującej.

Podobnie rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 10 października 1858 Nr. 51000 (Dziennik rozporządzeń ministerstwa skarbu Nr. 49, str. 390) nie będzie już stosowane do osób wchodzących w skład władz górniczych.

Pretis r. w.**Chlumecky** r. w.

